

Så ruller vi igen...

Vi kom igang med Superligaen i den forgangne weekend, og det skete heldigvis uden de store dramatiske dommerkendelser. Men til gengæld med et par overraskelser, som det altid hører sig en premiererunde til, for ingen aner jo, hvordan holdene har forberedt sig, og hvordan modstanderen står. Træningskampe er én ting – kamp om points noget helt andet. Et er i hvert fald sikkert: det bliver nogle højspændte næste runder. Dansen omkring den famøse streg mellem nummer seks og syv ser ud til at blive virkelig kind til kind, og vi andre kan bare finde både popcorn og neglefil frem, for det bliver virkelig en neglebidende affære. Både popcorn og neglefil forudsætter selvfølgelig, at man ikke er ude i felten på et køligt stadion, men kan se tingene på TV i pæn stuetemperatur og måske med et glas rødvin inden for passende rækkevidde. Begrebet 'familiesøndag' har fået en helt ny dimension, efter at der er TV på alle kampe.

Og så har jeg endda ikke rørt ved 1. division, som også ser ualmindelig giftig ud. Ud fra et helt snævert synspunkt – og det har intet med dommere at gøre – kunne jeg da godt tænke mig, at man fik et østhold mere op i Superligaen af hensyn til balancen i hele foretagendet, men må de bedste vinde... Nu kommunikerer man jo sjældent, når der ikke er noget nyt at meddele, men nogle har måske bemærket, at der ikke er nogen oprykninger af dommere fra 1. division til Superligaen her i vinterpausen. Og det er med gustent overlæg. Det vil ikke være fair for nogen som helst, klubber eller dommere, at man hejser nye dommere (uanset hvor kvalificerede de end måtte være) op i den heksekedel, som et slutspil vil være. Og der skal jo også være kvalificerede kræfter til at styre 1. division igennem. Men det kan da ikke udelukkes, at der smutter en superligadommer ned til en kamp i 1. division fra tid til anden, afhængig af, hvordan tingene udvikler sig. Det bliver et sindssygt spændende forår.

Men det betyder jo ikke, at der ikke har været gang i den rundt omkring, for Champions League og de andre ligaer går jo også ind i skæbnerunder lige nu. Endelig er der spørgsmålet, om man stadig kan og vil spille finalen i Sankt Petersborg, som verden ser ud lige nu – men det er heldigvis politik, hvor jeg ikke vil påberåbe mig mere end gennemsnitlig forstand og derfor holder mig langt væk, i hvert fald på tryk.

Flere læsere har haft fat i situationen mellem Villareal og Juventus tirsdag aften, hvor Rabiot slap afsted med et gult kort for en tackling på Chukwueze, hvilket gav en massekonfrontation og en målmand, som kom styrtede fra 50 meters afstand for at lege med (og fik en advarsel, helt efter bogen). Der er så tilpas mange, der har set TV og reageret, at det er tæt på at ligne en koordineret aktion – men længe leve engagementet !

Lad os lige tage forseelsen først. Den ligner ikke noget som helst, når man ser den live, men slow-optagelserne afslører nogle ganske andre ting. Der er intet forsøg på at spille bolden, benet er strakt, knopperne er forrest, og kontaktstedet er omkring knæet, samtidig med at der er ret voldsom fart på. Det er et helt klassisk tilfælde, når to spillere jagter en løs bold, at der bliver skruet op for virkemidlerne, og så kan det gå gruelig galt. Jeg ved jo af gode grunde ikke, hvad der er blevet sagt i omkædningsrummet, men jeg vil vædde en halv kasse stegte sild på, at denne situation kommer til at dukke op på en af UEFAs kommende lærings-DVD'er (og klippet kommunikeret til os feltarbejdere forinden). For mig er det et klart rødt kort, for stort set alle kriterier bonner ud på bundlinjen.

Men det næste spørgsmål (også rejst af læsere) er, hvorfor VAR så ikke griber ind. Tja... Vi skal lige minde os selv om, hvad kriterierne for VARs indgriben er. Det skal handle om en klar

og tydelig dommerfejl. Det vil sige, at hvis vi befinder os i grænselandet (borderline) mellem gult og rødt, skal VAR holde sig væk. Det er jo let nok for mig i lænestolen at sige, at jeg mener, at kortet er rødt – men spørgsmålet er, hvordan man oplever det i vognen med høj puls og under maksimalt pres. Igen skal vi huske, at situationen ikke ligner noget som helst, når man ser den i normalt tempo. Den kan meget vel være affejet med, at her var et gult kort, og det er fint. Der er ingen tegn hos dommeren på, at der er kontakt med VAR (og det er stadig dem, der skal kontakte ham – ikke den anden vej rundt).

Jeg tror bare, at vi skal konstatere, at den slap Rabiot godt nok billigt fra – og så har vi noget uddannelsesmateriale til senere lejlighed. Ikke at det hjælper Villareal her og nu – men fodbold er nu engang ikke et perfekt spil.

Så deler læserne sig ellers i flere spor – nogle vil gerne vide, om VAR-dommerne også bliver vurderet (ja, VAR-dommeren bliver evalueret som resten af teamet – efter hver kamp). Og hvordan det lige er med karantæner og sådan noget. Andre vil gerne en tur i maskinrummet og vide, hvordan en dommerbedømmelse foregår – mundtligt, skriftligt, karakterer osv. Og også her kommer den med karantænen op. Jeg noterer mig mekanikken omkring dommerbedømmelsen til en senere klumme – men lad os bare tage den med karantænen med det samme.

Jeg skal ikke kunne sige, hvordan man gør i andre forbund. Er noget gået helt galt, vil man internationalt typisk lægge dommeren på is i nogle få måneder, men han har jo stadig sine nationale kampe at holde formen ved lige på. Herhjemme tror vi ikke på, at en dommer bliver bedre af ikke at dømme. Så løsningen vil typisk være – hvis noget er gået helt i spunk – enten at give dommeren et par kampe niveauet under, så han lige kan få pusten igen (for vi skal jo ikke glemme, at dommerne udmærket godt selv ved, når noget ikke har ramt skiven) – alternativt at give en mindre profileret kamp. Har man haft TVs hovedkamp søndag aften, og noget er gået skævt, er det jo ikke i nogens interesse at placere dommeren på næste weekends hovedkamp. Det foregår typisk helt udramatisk og i al ubemærkethed. Jeg ved godt, at man andre steder i verden brager ud med store overskrifter om karantæne osv., men det er altså ikke den danske linje eller stil. Jeg tør slet ikke tænke på det mediepres, der ligger på en dommer, som kommer tilbage fra en officielt udmeldt karantæne.

Og så kan vi lige få plads til endnu en læserhenvendelse omkring søndagens kamp mellem FC Nordsjælland og Brøndby. Vi har en Nordsjælland-spiller, som tilsyneladende snubler og i faldet vælter en Brøndby-spiller i straffesparksfeltet. Dommeren vinker afværgende – og hvorfor så det, for resultatet er jo det samme ?

Godt spørgsmål, og det rammer lige ned i noget af det, som mange fodboldspillere har svært ved at forstå. Men for at begå et direkte frispark eller straffespark skal der være et element af forsætlighed i handlingen (det vil sige udført med vilje), eller også skal spilleren have handlet med så stor en risiko, at han burde vide, at dette kan gå galt. Så at man for eksempel træder ned i et kaninhul (lige akkurat dem er der nu nok ikke mange af i Nordsjælland på kunstgræsset), falder og derved tager en modspiller med i købet, er ikke strafbart – selv om det objektive resultat er det samme, nemlig at der ligger en mand på jorden. Lovteknisk kalder vi det noget så usexet som et tilfældigt sammenstød.

Som man kan se, er der rigeligt af stof – og vores trofaste leverandører, både blandt spillere og læsere, skal nok komme med mere. Det blev lidt kortere denne gang end sædvanligt, men så er billedredaktøren sikkert glad, for så kan han kile et billede ind, hvis der ellers er plads.

Ellers god weekend til alle – nyd det – og bemærk at dagen er tiltaget med godt tre timer.
Solsortene er også så småt begyndt at stemmetræne her på matriklen – så det hele er ikke så
tosset endda.